

ارزیابی دز دریافتی جنین در تصویربرداری SPECT-CT نواحی شکم مادر با روش مونت کارلو

فائزه ملک‌زاده تربه‌بر^۱، علیرضا کریمیان^{۲*}، احمد شیرانی^۱، مصطفی رباط‌جزی^۳ و مهدی اخلاقی^۴

^۱گروه فیزیک هسته‌ای، دانشکده فیزیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲گروه مهندسی پزشکی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳گروه فیزیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، خراسان رضوی، ایران.

^۴مرکز تحقیقات پزشکی هسته‌ای، بیمارستان شریعی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

*اصفهان، دانشگاه اصفهان، دانشکده فنی و مهندسی، کدپستی: ۸۱۷۴۶۷۳۴۴۱

پست الکترونیکی: Karimian@eng.ui.ac.ir

چکیده

SPECT-CT یک روش تصویربرداری جهت تشخیص بیماری‌ها و مطالعه فیزیولوژی بدن می‌باشد. در این نوع تصویربرداری به دلیل استفاده از رادیودارو جهت تصویربرداری (SPECT) و پرتو ایکس (CT) دز پرتوی نسبتاً بالایی به بیمار وارد می‌شود. اگر بیمار خانم باردار باشد با توجه به اینکه جنین در حال رشد، درون رحم در تمام طول دوره قبل از تولد نسبت به هر تابش پرتویی حساس است و ممکن است آثار مخرب و جبران‌ناپذیری دریافت کند، حفاظت از خانم باردار و جنین در برابر تابش از اهمیت خاصی برخوردار است. هدف از این پژوهش ارزیابی و محاسبه دز جذبی جنین در تصویربرداری قلب با استفاده از دستگاه SPECT-CT در حالت‌های استرس و استراحت قلب با تزریق 20 mCi از رادیوداروی $^{99\text{m}}\text{Tc-MIBI}$ می‌باشد.

به منظور ارزیابی دز جذبی جنین از روش مونت کارلو و با استفاده از کد MCNPX و فانتوم ORNL جنین را در سه دوره بارداری سه، شش و نه ماهگی شبیه‌سازی کرده و میزان دز جذبی جنین در دو حالت استرس و استراحت در تصویربرداری SPECT محاسبه شده است. دز جذبی جنین در حالت استرس در سه دوره بارداری سه، شش و نه ماهگی به ترتیب 1.0×10^{-2} ، 2.9×10^{-3} و 2.83×10^{-4} میلی‌گری و دز جذبی جنین در حالت استراحت در سه دوره بارداری سه، شش و نه سالگی به ترتیب 2.52×10^{-2} ، 5.79×10^{-3} و 5.68×10^{-4} میلی‌گری محاسبه شده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که بیش‌ترین دز جذبی جنین مربوط به تصویربرداری حالت استراحت قلب در سه ماهگی جنین است. دز جذبی جنین در تمام دوره‌های بارداری کمتر از 0.05 Gy محاسبه شده که طبق گزارش NCRP 128 و ICRP 84 این میزان دز برای جنین خطر جدی ایجاد نمی‌کند. اما با این حال نیز بایستی توصیه‌های ایمنی خاص به خانم‌های باردار جهت کاهش دز جذبی جنین به خصوص در ماه‌های اولیه بارداری داده شود.

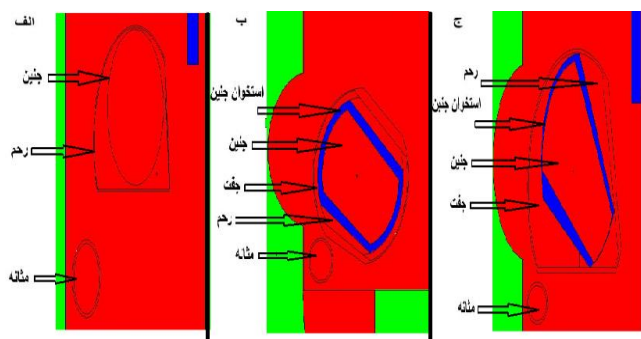
کلیدواژه‌ها: جنین، دز جذبی، خانم باردار، SPECT-CT، قلب، $^{99\text{m}}\text{Tc-MIBI}$.

۱. مقدمه

SPECT-CT یک روش تصویربرداری جهت تشخیص بیماری‌ها و مطالعه فیزیولوژی بافت‌های بدن می‌باشد که همراه با تزریق رادیودارو به بیمار و آشکارسازی پرتوهای گامای ساطع شده از بدن بیمار انجام می‌شود. رادیوایزوتوپ‌های موجود در رادیوداروهای تزریقی دارای طول عمری هستند که با تزریق به بیمار، دز را وارد بدن می‌کنند. تصویربرداری قلب با دستگاه SPECT-CT در دو حالت انجام می‌پذیرد. در حالت استرس، با استفاده از تست ورزش یا تزریق داروی استرس به بیمار، ضربان قلب را بالا برده و ۱/۵٪ از رادیودارو $^{99m}\text{Tc-sestamibi}$ به بیمار تزریق می‌شود و بیست دقیقه بعد تصویربرداری انجام می‌شود. سپس دو ساعت یا یک روز بعد از تصویربرداری در حالت استرس، تصویربرداری در حالت استراحت انجام می‌شود و بار دوم ۱/۲٪ از رادیودارو $^{99m}\text{Tc-sestamibi}$ به بیمار تزریق می‌شود و تصویربرداری در زمان ۹۰-۴۵ دقیقه بعد در حالت استراحت انجام می‌شود [۱]. با توجه به این که رادیوایزوتوپ موجود در این رادیودارو ^{99m}Tc نیمه عمر فیزیکی ۶/۰۱ ساعت دارد [۲] و ناحیه مورد مطالعه قلب می‌باشد به خاطر مکانیزم ذاتی قلب رادیوایزوتوپ در تمام بدن پخش می‌شود و همه بدن نقش چشمه گاما را ایفا می‌کند. اگر بیمار خانم باردار باشد دز جذبی جنین و آثار مخربی که بر روی جنین می‌گذارد حائز اهمیت است، در نتیجه آگاهی از این که انجام این تصویربرداری بر روی خانم باردار چه آثار مخربی را در پی دارد و در صورت ضرورت استفاده از دستگاه SPECT-CT برای انجام تصویربرداری در چه دوره‌ای از بارداری مناسب‌تر است که دز جذبی جنین کمتر شود؛ در نتیجه یافتن دز جذبی قابل قبول برای جنین در دوره‌های مختلف بارداری و پیدا کردن راهی برای کاهش دز جذبی، از اهمیت این مسأله می‌باشد.

۲. روش کار

در این پژوهش با استفاده از روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو کد MCNPX2.6^۱ و با استفاده از فانتوم MIRD-ORNL-Female دز جذبی که از طریق تابش رادیوایزوتوپ‌ها به جنین وارد می‌شود در ماه‌های مختلف محاسبه شد. با توجه به این که فانتوم ORNL^۲ فاقد جنین و جفت می‌باشد با استفاده از داده‌های RPI و فانتوم ORNL جنین با استفاده از خطوط و کره در ماه‌های مختلف سه، شش و نه ماهگی شبیه‌سازی شد [۳]. در ماه‌های اولیه بارداری جنین تکامل نیافته است و فقط داری بافت نرم می‌باشد اما در سه ماهه دوم و سوم بارداری جنین تکامل یافته و دارای بافت استخوانی و جفت نیز می‌باشد (شکل ۱).

شکل (۱): الف: جنین شبیه‌سازی شده در سه ماهگی در فانتوم ORNL. ب: جنین، استخوان جنین و جفت شبیه‌سازی شده در شش ماهگی در فانتوم ORNL. ج: جنین، استخوان جنین و جفت شبیه‌سازی شده در نه ماهگی در فانتوم ORNL.

در این پژوهش ناحیه مورد مطالعه قلب می‌باشد. رادیوداروی $^{99m}\text{Tc-sestamibi}$ برای تصویربرداری قلب طوری طراحی شده

¹Monte Carlo N-Particle eXtended

²Oak Ridge National Laboratory

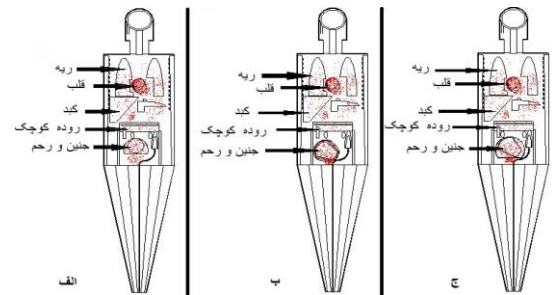
چشمه پرتوی گاما به صورت چشمه حجمی تعریف شد و دز جذبی جنین با استفاده از داده‌های به دست آمده از کد MCNPX به ازای یک فوتون را در تعداد کل فوتون‌ها در ثانیه که از رابطه (۱) به دست آمده است ضرب کرده و دز جذبی کل جنین محاسبه شد.

$$(۱) \quad \text{ثانیه} / \text{تعداد فوتون} = ۱ \times ۱۰^{۱۰} \times ۳/۷ \times \text{میزان فعالیت}$$

۳. یافته‌ها

تصویربرداری قلب با دستگاه SPECT-CT در دو مرحله انجام می‌شود. برای این منظور داده‌های به دست آمده از کد MCNPX با استفاده از رابطه (۱) برای دو حالت استرس و استراحت در سه دوره بارداری سه، شش و نه ماهگی محاسبه و داده‌های به دست آمده در جدول (۱) جمع‌آوری شده است.

تا بیشترین تجمع رادیودارو در قلب صورت بگیرد اما به خاطر مکانیزم ذاتی قلب و پمپاژ خون مقدار زیادی از این رادیودارو در

شکل (۲): نمایش پراکنندگی ماده پرتوزا در ریه‌ها، قلب، کبد، روده

کوچک، سینه‌ها، جنین و رحم شبیه‌سازی شده در فانتوم ORNL.

الف: در سه ماهگی. ب: در شش ماهگی. ج: در نه ماهگی.

بدن پخش می‌شود. به همین دلیل هر عضو از بدن می‌تواند نقش چشمه گاما را ایفا کند. در نتیجه ۲۱ عضو در داخل بدن که در نزدیک‌ترین فاصله از جنین قرار دارند شامل قلب، ریه‌ها، سینه‌ها، قفسه‌سینه، مثانه، کیسه صفرا، کلیه‌ها، کبد، روده کوچک، جفت (در سه ماهه دوم و سوم بارداری)، رحم و خود جنین به عنوان

جدول (۱): دز جذبی جنین با استفاده از داده‌های شبیه‌سازی شده در کد MCNPX در تصویربرداری از قلب مادر با دستگاه SPECT-CT (چشمه چند

عضو مادر و خود جنین).

۹ ماهگی mGy	۶ ماهگی mGy	۳ ماهگی mGy	رادیودارو
$۲/۸۳ \times ۱۰^{-۴}$	$۲/۹ \times ۱۰^{-۳}$	$۱/۲۶ \times ۱۰^{-۲}$	$^{99m}\text{Tc-MIBI-stress}$
$۵/۶۸ \times ۱۰^{-۴}$	$۵/۷۹ \times ۱۰^{-۳}$	$۲/۵۲ \times ۱۰^{-۲}$	$^{99m}\text{Tc-MIBI-rest}$

با توجه به داده‌های به دست آمده در این پژوهش و مقایسه با داده‌های پیشین می‌بینیم که با وجود اختلاف‌هایی که در نتایج دیده می‌شود نتایج روند درستی دارند. همان‌طور که انتظار می‌رفت دز جذبی جنین در اوایل بارداری بیشترین مقدار را دارا است و در سه ماهه دوم و سوم به ترتیب کم و کم‌تر شده است.

حسینی مقدم و همکارانش [۴] و زانوتی^۳ و همکارانش [۵، ۶] دز جذبی جنین را در تصویربرداری پزشکی هسته‌ای با دستگاه‌های SPECT و PET در شرایط متفاوت محاسبه کردند. داده‌های به دست آمده از تحقیقات پیشین در جدول (۲) جمع‌آوری شده است.

³Zanotti

اختلاف نتایج به دلیل اختلاف در روش جمع‌آوری داده‌ها، ناحیه مورد مطالعه و رادیوداروی تزریقی می‌باشد.

جدول (۲): دز جذبی جنین در تحقیقات پیشین با روش‌های مختلف.

دز جنین (mGy)			فعالیت (mCi)	نوع رادیونوکلئید	ناحیه تصویربرداری	روش محاسبه دز جذبی	دستگاه تصویربرداری	مشخصات مقاله
سه ماهه سوم	سه ماهه دوم	سه ماهه اول						
۰/۵۱	۰/۶۸	۱/۸	۰	$^{99m}\text{Tc-MAA}$	آمیولی ریه	شبهه سازی با کد MCNPX با فانوم ORNL	SPECT	مرضیه سادات حسینی و همکارانش در سال ۲۰۱۷
$6/22 \times 10^{-2}$	$4/59 \times 10^{-2}$ $4/10 \times 10^{-2}$	$1/73 \times 10^{-2}$ $7/70 \times 10^{-2}$	$8-10^{-4}$	$^{18}\text{F-FDG}$	تار صوتی، پشت گردن، سینه‌ها، اطراف قلب و غده لنفاوی در گردن و زیر بغل و ...	برنامه محاسباتی OLINDA/EXM	PET/CT, PET PET/MR	زانوتی و همکارانش در سال ۲۰۱۵
۱	۱	$4/0 \times 10^{-2}$	<	$^{18}\text{F-FDG}$	از قاعده جمجمه تا وسط ران	نرم افزار OLINDA	PET/CT	زانوتی و همکارانش در سال ۲۰۱۰

هفتگی تابش دز بالاتر از 0.7 Gy خطر ابتلا به عقب‌ماندگی شدید ذهنی تقریباً ۹٪ در هر 1 Gy است. در ۲۶ هفتگی به بعد جنین نسبت به سایر مراحل بارداری حساسیت کمتری به اثرات بهداشتی غیر خطی تابش پرتو دارد با این حال دز بالاتر از 1 Gy خطر سقط جنین را افزایش می‌دهد [۷].

با توجه به مقادیر گزارش شده NCRP128 و ICRP84 و مقادیر محاسبه شده در این پژوهش دز جذبی جنین در هر سه دوره بارداری سه، شش و نه ماهگی کم‌تر از 0.05 mGy است. در نتیجه خطر قابل توجهی برای جنین ایجاد نمی‌شود. لذا بایستی توصیه‌های ایمنی خاص به خانم باردار جهت کاهش دز جذبی جنین مخصوصاً در ماه‌های اولیه بارداری داده شود.

با توجه به این‌که تصویربرداری SPECT-CT قلب در حالت استراحت دو ساعت بعد از حالت استرس باعث

طبق گزارش ICRP84, NCRP128 نتایج و خطرات موجود در اثر قرار گرفتن در معرض پرتو در دوران بارداری شامل: ناهنجاری‌های مادرزادی، عقب‌ماندگی رشد، مرگ جنین، عقب‌ماندگی ذهنی، اثرات نروبیولوژیکی و سرطان می‌باشد. طبق گزارشات محققان تاکنون در تمام مراحل بارداری دز کمتر از 0.05 Gy خطر قابل ملاحظه‌ای برای جنین نداشته است. در برخی از مراحل بارداری خانم خطر ابتلا به ناهنجاری و اثرات آن بر روی سیستم عصبی مرکزی در محدود $0.1 \text{ Gy} - 0.05$ و اثرات ناهنجاری مادرزادی در جنین در محدوده $0.2 \text{ Gy} - 0.1$ وجود دارد. از ۱۶ هفتگی تا تولد اثرات ناخوشایند دز پرتو در حدود 0.5 Gy بعید است. بعد از ۱۶ هفته بارداری آستانه اثرات مادرزادی جنین تقریباً $0.7 \text{ Gy} - 0.5$ است. در ۱۳ هفتگی در بالاتر از 1 Gy باعث عقب‌ماندگی رشد می‌شود. در ۱۶ تا ۲۵

تجمع رادیوداروی بیش‌تری در بدن شده و دز بیش‌تری را به بیمار و جنین وارد می‌کند. توصیه می‌شود که تصویربرداری در حالت استراحت، یک تا دو روز بعد از حالت استرس انجام شود تا میزان رادیودارو که در مرحله استرس استفاده شده است، از بدن دفع شود. هم‌چنین با

توجه به این که ۲۷٪ از رادیودارو از طریق دفع ادرار از بدن خارج می‌شود، توصیه می‌گردد تا بعد از تزریق رادیودارو میزان زیادی مایعات نوشیده شود تا فرآیند دفع ادرار سریع‌تر انجام شود و دز پرتوی جذب شده در جنین به این صورت کاهش داده شود.

۵. مراجع

- [1] Solidrissa, A., Assessment of radiation dose to patients during single photon emission computed tomography (SPECT) ^{99m}Tc -sestamibi myocardial perfusion imaging (MPI) on Niamey-neger, Department of medical physics school of nuclear and allied sciences, university of Ghana, (2016).
- [2] <http://www.Drugs.com/pro/technetium-tc-99m-sestamibi.html>.
- [3] Xu, X. G., Eckerman, K.F., HANDBOOK of anatomical models for radiation dosimetry, *Taylor and Francis group*.
- [۴] حسینی مقدم، م. ا. ، اندازه‌گیری و مقایسه آهنگ دز دریافتی جنین و مادر در پزشکی هسته‌ای با استفاده از شبیه‌سازی و داده‌های تجربی، دانشکده فیزیک، دانشگاه صنعتی شاهرود، (۱۳۹۵).
- [5] Zanotti-fregonara, P., Laforest, R., Wallis, J.W., Fetal radiation dose from ^{18}F -FDG in pregnant patients imaged with PET , PET/CT , PET/MR, *The Journal Nuclear Medicine*, vol. 56, (8) , (2015), pp. 1218-1222.
- [6]Zanotti-Fregonara, P., Jan, S., Taieb, D.E., et al, Absorbed ^{18}F -FDG dose to the fetus during early pregnancy, *The Journal Nuclear medicine*, vol. 51, (5), (2010), pp. 803-805.
- [7]<https://emergency.cdc.gov/radiation/prenatalphysician.asp>.